

MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY
2013. február 16.**IX. OSZTÁLY****A tételek kidolgozására szánt idő: 3 óra****I. 45 pont****Olvasd el figyelmesen az alábbi szövegrészletet, majd értelmezd összefüggő szövegben!**

Az évek olyanok voltak, mint egy hatalmas marok. Ahogy teltek, mindig átformáztak valamit a világon. [...]

A régi világban, mikor még görögök éltek, a föld teljesen tömve volt istenekkel. Bármerre lépett az ember, biztosan rátaposott egy görög istenre. Sőt még a szűk helyeken is akadt belőlük, mert ahova nem fért be egy egész, oda jutottak a félistenek. Végül az egész görög világ az istenek testén élt. Egy hatalmas tálcaszerű korong volt a föld, kis peremmel oldalt, hogy le ne potyorásson azok, akik világgá mennek, s a peremen belül sűrűsödtek az istenek. Talán ha az emberek nem dögönyözték volna annyira a hasukat, meg nem csördítettek volna oly sokszor bele a bakancsukkal a lábikráikba, biztosan tovább marad a görög világ. Az első elveszett hely Olümpia volt, ahol nem egyszerűen az embereket kellett cipelnie az isteneknek, hanem magukat a súlyemelőket például, hatalmas bikákkal a nyakukban. [...] Heverészett az isten, heverészett, az olümpia meg zajlott, először semmi, aztán puff, az isten pofájára odarepült egy nagy bronzkorong. Nesze neked. Az isten meg éppen megrázta a fejét, egy dárda bele a szemébe, meg egy súlyemelő rá a hasára. Na, itt istennek lenni nem volt valami kellemes feladat, [...] örökösen csak ezt tárgyalták egymással:

– Tudod mit, isten? – mondta az egyik.
– Mire gondoltál, isten? – mondta a másik az egyiknek, aki szintén isten volt.
– El kéne innét pucolnunk, mert kitapossák a belünket.
– Én is ekként vélekedek, jobb lesz átadni a helyünket egy istennek, mert az legalább jobban elfér ezek mellett a sportolók mellett.

Bizony ez meg is történt. A görög istenek felszáradtak a földről. Nagyon üres lett minden. Jött egy isten, annak még a fiát is jól kicsinálták, aztán annyi hely maradt a gazemberségre, mint amekkora az egész világ.

Az új helyzetben persze nem maradhatott korongszerű a föld sem, az idő szépen átformálta kereké, tojás alakúvá, s ráadásul az egész mindenséghez képest teljesen lekicsinyítette. Nem is forgott körülötte a sok-sok bolygó meg csillag, épp ellenkezőleg, ő karikázott minden jöttment égitest körül.

(Háy János: *Xanadu*. Föld, víz, levegő – részlet)

Alakítsd ki saját olvasatodat a szövegről! Értelmezésedben segítségére lehetnek a következő szempontok:

- elbeszélői nézőpont, tér, idő, szereplők;
- a humor forrásai;
- mitológiai motívumok „újrahasznosítása”, teremtéstörténetek újraírása;
- a részlet első és utolsó bekezdésének értelmezése (a változás és a mitológia összefüggése);

II.**45 pont****Folytasd a megkezdett novellát figyelembe véve a műfaj sajátosságait!**

A latin betűk elhatározták, hogy egy virágzó hársfaerdőben összeülnek, és kicserélik gondolataikat. A 33 latin betű. (...)

Akárhol is történt, a latin betűk teleszívták tüdejüket a hársfa illatával – némelyik dohányzott, vörös bort ivott -, egyszóval jól érezték magukat. A Z betű azt gondolta, megszerette az A-t. Egyszóval jól érezték magukat a latin betűk, ha boldogok nem is voltak, de úgy tettek.

Terepszínű egyenruhás katonák jelentek meg a hársfaerdőben. (...)

Megjelenés: 10 pont**Összesen: 100 pont**